

## Primer, la família

*«Més enllà de cadascú individualment, el primer responsable de la cura d'un ésser humà és, si la té, la seva família»*

**El divendres passat van trobar en un lavabo de l'hospital de la Vall d'Hebron** un home que sembla que hi portava mort dos dies. (<https://www.naciodigital.cat/noticia/210131/troben-cadaver-home-al-lavabo-vall-hebron-dos-dies-despr-anar-hi-analitica>) Se sap a més que, amb 89 anys d'edat i diabètic, havia anat tot solet a fer-se una anàlisi de sang de rutina, i que hi havia estat convocat cap a l'hora de dinar. S'esbrina ara que en entrar al lavabo es va sentir malament, perquè d'aquest servei ja no va sortir i sembla que ningú va trobar estrany durant dos dies que aquella porta, darrere la qual es trobava un cadàver, no s'obris.

**En temps de bogeria hospitalària com no es recorda, l'hospital pot trobar-se ara davant de la demanda d'uns familiars** que es queixen pels protocols de seguretat i higiene que tinguin establerts (i que puguin complir) Doncs no em sembla bé.

**Quan estava fent la carrera de dret un professor de processal ens explicà** un dia com va canviar el destí d'un home, camioner de professió, al que havia de defensar per l'atropellament mortal d'una nena petita en una carretera que traspassava un poble.

**L'advocat va començar admetent que el conductor l'havia atropellada**, que allò era terrible, que la vida té un valor incalculable i insubstituïble. Després va callar un instant, despertant així de sobte l'interès d'un tribunal que, fins aleshores, quasi dormitava esperant el final de la xerrameca perquè tenia molt clar el seu veredict de culpabilitat. "Però...", va dir l'advocat, i després una pausa dramàtica i assenyalant amb el dit cap al públic que hi havia a la sala, va afegir: "on era aleshores la mare? La mare era a la perruqueria, i havia deixat la nena de quatre anys jugant sola al carrer, malgrat saber que per allà el trànsit era ràpid i freqüent." Va temperar, i molt, la condemna del seu client, fet que es coneix com a compensació de culpes.

**Doncs això, on era la família, que ara vol denunciar**, quan va deixar un home de 89 anys anar sol a fer-se una analítica a les dues de la tarda i en dejú? Més enllà de cadascú individualment, el primer responsable de la cura d'un ésser humà és, si la té, la seva família. I si no en té o no s'hi pot ocupar, són els absents les legitimitats per demanar res?